

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felhívások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

A kit szeretnének feltámasztani.

Pécs, 1899. április 4.

A legutóbbi kormányválság nyomában sajátságos, Magyarországon egészen szokatlan jelenségek járnak. Azelőtt az volt a szabály, hogy, ha valamelyik kormányelnök megbukott, azt hivei nyomban elfeledték s föntartás nélkül, teljes hódolattal fordultak a fölkelő új nap felé, amit annál őszintebben megcselekedhettek, mert a bukott államférfiu is rendszerint ott volt a bókólok és hajlongók között, mintha vezéri szerepet ebben a tömegben soha sem játszott volna.

Nem így van ez azonban most, a Bánffy báró távozása után. A szabadelvűpárt harcias elemei nem váltották ugyan be azt a fenyegetésüket, hogy Széll Kálmán kormányelnöksége, különösen pedig a disszidensek visszatérése s legkülönösebben a nemzetipárt bevonulása esetén odahagyják a kormánypárti tábor, hanem maradtak — legalább látszólag — intra muros, de nem azért, hogy őszintén csatlakozzanak a nélkülökhöz, sőt ellenükre a kormányrudhoz került államférfiuhoz, nem azért, hogy támogassák ennek azt az új kormányzati irányát, a melynek elfogadása abba a táborba vonzotta az előbb anathéma alá helyezett nemzeti pártot is, hanem azért, hogy megkísértsék, nem lehetne-e az uralmat a pártban ismét magukhoz ragadni

s az új pártalakulást a kormányzati rendszerre nézve hatástalanná tenni.

Ezért bolygatják sirjában még mindig a megbukott rendszer megtestesítőjét, az egykor nagyhatalmu szolnok-dobokai pasát. Nem engedik ők a feledés homályába veszni Bánffy báró emlékét, a melyre pedig ez minden elődjénél jobban rászolgált, hanem most iparkodnak azt amúgy Isten igazában fényesre csiszolni s a bámuló világgal elhitetni, hogy milyen óriási veszteség érte Magyarországot s ebben különösen a magyarság ügyét azzal, hogy ezt a providenciális államférfiut leszorították a vezető helyről.

Tisza Kálmán bukásába könnyebben belenyugodtak, a Wekerle-kabinet nagy alakjait, kik előtt a porban heverték valamennyien, hamarabb elfelejtették, mint Bánffy Dezső bárót, a kiről nap-nap után hangzik a dicsőítő ének ujságokban, rőpiratokban s valamennyi azt zengi, hogy Bánffy Dezső volt az az államférfiu, aki a legutóbbi harminc év kormányférfiai közül legtöbbet tett a magyar nemzeti állam kiépítésére s ha munkájának folytatásában erőszakos eltávolítása által meg nem akadályoztatik, ő lett volna a magyar nemzet Mózes, aki bevezetett volna bennünket az önálló nemzeti állam ígértföldére.

És ebben a dicsőítő karban nem az utolsó szerepet tölti be az „Egyetértés”, az ellenzéknek az a közlönye, amely akkor,

a mikor az egész ellenzék élet-halál harcot folytatott a kormány ellen, folyton hangoztatta szózatát, a melylyel ezt a harcot kárhoztatta, s most, hogy az ostromolt kormány elbukott s az új kormány az ellenzékkel létesített békeszerződés alapján vette át az ügyek vezetését, rögtön a leghevesebb ellenzékességek szószólójává vált s napról-napra korholja az ellenzék, hogy megfelelkezik hivatásáról.

Ez a lap legutóbbi számaiban leleplezéseket közölt állítólagos bécsi forrásból Bánffy Dezső szerepléséről a kiegyezési tárgyalásokban s bukása valódi okairól. Ezek szerint szó sincs róla, hogy Bánffy az ellenzék heves küzdelme, vagy saját pártjának a disszidensek kiválásában nyilvánult elégtelensége buktatta volna meg. Bukásának oka csak abban rejlik, hogy ő Bécsben erélyesen védelmére kelt a magyar közjognak, sőt útját állta annak a készülő államcsínynek is, amely Ausztriát alkotmányától akarta megfosztani.

„Egy percig se áltassuk magunkat, — így ír az Egyetértés leleplezője, — hogy a magyar parlament buktatta meg Bánffy; ne higyjünk annak a mesének, hogy a föllázalt magyar közvélemény söpörte el a Bánffy korrump rendszerét. Dehogy! Megint csak az történt, ami negyfélszázad óta Magyarország történelmét képezi. Egy magyar vezető államférfiu csak egy esetben is merészkedett megtagadni az

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Az orvosnövendék.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Csajtér, az orvosnövendék ott ült a szobájában s az ablakon bámult ki. Nézte a járókelőket, pedig ugyancsak nem sok gyönyörűsége telhetett bennük. Itt a külvárosban nem igen láthat az ember olyan fényes, boldog sétáló embereket. Inkább nagyon is szürke az utca képe. Kopott, fáradt napszamosok járnak-kelnek s nagy terhes szekerek dőcögnek végig a gidres-gödrös utcán.

De az orvosnövendék mindezzel nem törődött. Talán nem is látta azokat a szürke embereket. A szeme ugyan ott járt az utcán, de a lelke, ki tudja, hol kalandozott?

Ilyenkor, tavasz kezdetén, a fiatalos lélek nagyon szeret elkalandozni. A régen nélkülözött meleg napsugár, a fakadó természet, a friss tavaszi zöld illata megrészegíti a lelket és sejtelmes, erős vágyakat ébreszt benne.

Az orvosnövendék is érezte ezt a tavaszi hullámzást. A délutáni nap beopta magát a kis hónapos szobába s ott táncolt az orvosnövendék sápadt, vézna alakja körül. Tán a szívébe is belopódzott egy darab napsugár, egy kevés tavasz.

Azon a sápadt arcon mintha valami kis pirosság tünt volna elő.

Talán az a csengő kacagás kergette oda, mi a másik szobából áthallatszott.

Az orvosnövendék figyelni kezdett. Az a hangos, vidám leánykacagás egy kissé mintha megzavarta volna. Eljött az ablaktól s odaállt a falhoz, abhoz az ostoba falhoz, a mely elválasztja tőle azt a szépséges kis lányt, a kis Gittát.

Csendben, mozdulatlanul állt ott az orvosnövendék s alig mert lélekzetet venni, csak azért, hogy egy hangot elleshessen onnét a másik szobából.

De hát a sors kegyetlen volt, azaz inkább a kis Gittának nem volt jó kedve, mert nagyon csöndes volt minden.

Az orvosnövendék újra az ablakhoz ment. De mintha most sokkal szürkebbnek, fakóbbnak tetszett volna neki minden. Hiába incselkedett vele a tavaszi napsugár, nem tudta elfűzni homlokáról azt a borus felhőt.

Gondolata, lelke csak odatévedt a másik szobába, ahhoz a sárgahaju, nevető kékszemű kis leányhoz. És erről úgy el tudott gondolkodni az orvosnövendék.

Szinte almodott. Álmodott illatos, tavaszi világról, hol csak virágok nyílnak, hol csak örömhöz, tiszta, igazi örömhöz fakadnak. Ebben a világban szeretett volna élni. Ebben a világba szeretne volna magával vinni azt a nevető szemű kis lányt.

Milyen boldogok is lennének ők akkor. Ő persze, híres, keresett orvos lenne, kinek

kezébe csak úgy dülne a pénz. Azon a sok pénzen aztán megvenne mindent, a mit az ő szerelmes kis Gittája csak óhajtana.

Selyemben járatná s tejben-vajban fűrészténé azt a leányt.

Az orvosnövendék egészen kipirult ebbe a nagy tervezettségbe. Szinte remegett a láztól, mely erőt vett rajta.

Ha most úgy véletlenül a kis Gitta betoppanna a szobába!

Megremegett Csajtér szíve erre a gondolatra. És arról kezdett gondolkozni, hogy mit is tenne akkor? Ki is színezte magának mindjárt a találkozás jelenetét.

Ő odamenne szépen Gittához, megfogná a kezét, erősen, szerelmesen nézne a leány szemébe s úgy susogna hozzá:

— Édes gyönyörűségem, egyetlen szerelmem szeretsz-e engem, úgy, mint én téged? Tudnál-e csak egyedül az enyém lenni egy egész életen keresztül?

A leány meg nem szólna semmit, csak odaborulna az ő karjaiba s engedné, hogy ő csókolja végig azt a selymes, puha haját, mosolygó buzavirág szeméit, meg azt a hajnalpiros arcát.

Csajtér mintegy önkénytelenül tárta ki karjait, de hiába! Nem volt, kit ölelnie.

Pedig egész valóját elfogta a láz, a sóvárgás az után a leány után. Tán sohasem érezte annyira, hogy mily szenvedélyesen szereti azt a leányt, mint most.

engedelmességet az osztrák kamarillának s bukása meg volt pecsételve. 1898 augusztus 14-én Ischlben bukott meg Bánffy, a mikor obstrukcióról szó sem volt még.

Hát az volt Bánffy Dezső bárónak az „Egyetértés” szempontjából a nagy érdeme, hogy nem engedte elhobozni Ausztria alkotmányát, de azért ez a mokány magyar államférfi szó nélkül belement Magyarország gazdasági önállóságához való jogának elhobzásába az u. n. ischli klauzula elfogadásával s mikor Bánffy kijelentette, hogy „e klauzulát minden következő miniszterelnöktől megkivánja ő felsége”, akkor már az Egyetértés beismerése szerint is hűséges szolgálja, vak eszköze volt a kamarillának, mert ezeket a szavakat az Egyetértés leleplezője szerint a kamarilla diktálta neki.

Ilyen leleplezésekkel ugyan nem fog-nak nemzeti hőst csinálni Bánffy Dezsőből, pedig a cél úgy a jobb, mint a baloldal legszéleén erre van irányozva. Azt a dok-trinát akarják beleverni megint a tisztulni kezdő közvéleménybe, hogy a közéleti kor-rupció rendszere képes csak megmenteni a magyar állameszmét, ha azt kellő ravasz-sággal kihasználjuk a magyarság javára, a miben utolérhetlen mesternek rajzolják a nagy Bánffyt.

Csalódni fognak a Bánffyt és rend-szerét föltámasztani akaró lovagok, mert az erőszak és törvénytírási rendszere, ha egyszer elbukott, nem oly könnyű azt megint lábra állítani. Föltámasztásra csak a jog és igazság számíthat biztosan.

Iparos tanoncok munkakiállítása.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. április 4.

Bátran elmondhatjuk, hogy ritka vidéki város, a melyben a tanügy oly kifejtett volna, mint nálunk Pécsen.

Két éve, hogy itt lakik az anyjánál, ebben a kicsi hónapos szobában. Két év óta mindennap látja azt a fakadó rózsabimbót, a sárgahaju, kékszemű kis Gittát s azóta nap-ról-napra mindjobban belopta magát a szívébe az a nevető, kacagó kis leány. S két év óta mindennap készül Csajtér arra az érzé-keny, boldog jelenetre, hogy mint fogja ő en-nek a leánynak bevallani igaz, őszinte szerel-mét. De sohasem volt bátorsága hozzá.

Mikor úgy ott állt előtte az a leány, nem volt ereje ahhoz, hogy csak a kezét is megfogja. Pedig az a leány oly őszinte, mé-leg tekintettel nézett reá, szinte biztatta a val-omásra, de hiába. Csajtér gyáva volt.

És ez a gondolat napról-napra sorvasz-totta az orvosnövendéket. Lelkében már mint-egy megrögzött az a gondolat, hogy neki be-széli a leánynyal, tudni akarja, vajjon az a leány viszonzozza-e érzelmeit?

És napról-napra mindig csak a tervez-getésnél maradt, két év óta egyetlen-egyszer sem szólt a leánynak szerelméről.

Szinte betegé tette már a folytonos té-pelődés, sóvárgás és szinte maga előtt restelte a saját gyávaságát.

— Eh ostobaság, — mormogta Csajtér — minek kinezom magam, mikor csak ki kel-lene a kezemet nyujtanom érte. Nem lehet, hogy ne szeressen, hisz oly epedő szemekkel néz rám s úgy irul-pirul, mikor szólok hozzá. — Véget fogok vetni e kínos, gyötrelmes bi-zonytalanságnak. Még ma fogok beszélni Git-

A tanügy lelkes és fáradhatlan munká-sai minden alkalmat felhasználnak arra, hogy a kezeikre bízott nemes ügy felvirágzása ér-dekében mindent megtegyenek. S ez nemcsak a hatóságilag összeirt, tanköteles elemi iskolai tanulóknál áll, hanem nagy gondot fordítanak a tanügy lelkes bajnokai az iparos tanoncok taníttatása, közismereteik gyarapítása s szak-szerű kiképzetésére is, minek egyik fényes tanujele az iparos tanoncok munka-kiállítása, mely vasárnap, t. hó 2-án nyílt meg a belvárosi népiskola helyiségében.

Vasárnap reggel kilenc órakor nyitotta meg Schneider István felügyelő-igazgató, a kiállítás bíráló bizottságának elnöke a kiállítást lelkes hangú beszédben, melyben élénk körvonalakkal ecsetelte az iparostanonc ki-állítási célját, örömet fejezve ki a kiállítási résztvevők nagy száma s a közönségnek a kiállítással szemben tanúsított nem csekély érdeklődése fölött.

A megnyitáskor jelen voltak Salamon József kir. tanfelügyelő, Laubheimer Róbert kir. segédtanfelügyelő, a bíráló bizottság, az ipartestület és a pécsi tanítói kar számos tagja.

Az iparos tanoncok munkakiállítása méltán megérdemelte a közönségnek tanúsított érdeklődését, mert akik esetleg a kiállítás hivatalos címét tekintve, holmi kezdetleges dolgokat véltek láthatni, kellemesen csalódtak. Minden egyes kiállított darab magán viselte legcsekélyebb részletében is, az öntudatos munkának s a szakszerű képzettség jellegét. Az első terem az asztalos ipar termékei foglal-ták el, hol a szebbnél-szebb butorok, pipere-tárgyak, szoba-diszek voltak kiállítva.

A mellette levő terem a kovács, mű-lakatos, bádogos, cipész és kőfaragó ipar ter-mékeinek volt kiállítási helye, míg a harmadik teremben a nyerges, kertész, szij- és kocsi-gyártó, nyomdász és pék ipar termékei voltak kiállítva, melyek mindegyike csinos kiállítás, szolid munka tekintetében mi kívánni valót sem hagyott maga után.

A kiállításon háromszázhetven kiállító négyszázhetven tárggyal vett részt, a rajz-kiállításon pedig háromszázötvenen jelentkeztek ipari rajzokkal.

A kiállítást két nap alatt közel hatezer ember látogatta meg, kiknek számát a tegnapi

talával, feltárom előtte szívem féltve őrzött titkát.

Ez utóbbi szavakat már egészen han-gosan mondta Csajtér úgy, hogy szinte maga megijedt a hangoktól. Ha valaki meghallotta volna?!

— Eh mit! Ha az egész világ tudja is, nem törődöm vele, csak az a leány szeressen. Meg fogom kérdezni, beszélni fogok vele.

Sohasem érzett még Csajtér ily erős elhatározást, mint ma. Úgy gondolta, hogy ma semmitem fogja megingatni szándékában. Csak a pillanatra várt, mikor szembe állhat a leánynyal.

Izgatott volt. Járkálni kezdett a szobá-ban. Kezdett sötétedni s valami sejtelmes fél-homály uralkodott a kis szobában, a mi még fokozta Csajtér bátorságát.

Igy sötétben bátrabban mer szólni a leánynak.

— Csak legalább jöjjön be! — gondolta magában Csajtér.

Az ég meghallgatta a kívánságát. Az ajtó megnyílt s a tizenhétéves Gitta lépett be rajta.

— Jó estét Csajtér ur! — köszönt a leány — hát mit csinál itt a sötétben egyedül. Csajtér érezte, mint fogja el egész va-lóját a remegés. Megállt közel a leányhoz s csak nézte annak homályos körvonalait. Szólni akart, de mintha valami a torkát szorongatná, nem jött hang az ajkára. Csak nagysokára tudott szóhoz jutni.

— Jó estét Gitta. Szép hogy bejött, úgy is szeretnék valamit mondani magának.

délelőtti díjkiosztás alkalmával megjelent nagy-számú közönség csak szaporította.

A díjkiosztáson résztvettek: Majorossy Imre polgármester, Záray Károly iparkamarai titkár, Kindl József, az ipariskolai bizottság elnöke, Schmelcer Ferenc, az ipartestület elnöke, Salamon József kir. tanfelügyelő, Laubheimer Róbert kir. segédtanfelügyelő és Schneider István, a kiállítási bizottság elnöke, ki a díjkiosztást teljesítette.

A bizottság az első díjjal (tiz koronás arany) három kiállítót jutalmazott. A jutalmazottak: Weigang József kőmives tanonc, Fülöp Jánosnál, ki egy kapuzat és több ipari rajzzal vett részt. Mendl Antal géplakatos ta-nonc, Haberényi Pálnál, ki egy miniatúr fekvő gőzgépet állított ki és Schweizer Károly asz-talos tanonc Dinesz Györgynél, ki két darab fényezett ágyfával vett részt a kiállításon. A többi kiállítót a bíráló bizottság dicsérettel, a szorgalom elismerésével és 3-5 koronás di-jakkal jutalmazta.

Az ifjúság jutalmazására adakoztak: Schapringer Gusztáv három darab tiz koronás aranyat, az Ipariskolai bizottság, a kereske-delmi és iparkamara 30-30 forintot, a »Pécsi takarékpénztár«, a »Pécsi Kölcsonös Segélyző-egylet« 25-25 forintot, az ipartestület 20 forintot, Kindl József 10 forintot és Holecsek Péter 3 forintot, mely adományokért a kiállítást rendező bizottság, ez uton mond köszö-netet az adakozóknak.

Öngyilkos ügyvéd.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. április 4.

Egy jeles multu, nagy tehetségű aggas-tyánt szakított ki a kéréletlen erőszakos halál a család kebeléből, a társadalom szívé-ből. Egyike ez ismét azoknak a lélekrázó tra-gédiáknak, melyek kieszelésére nem képes gyarló emberi agyvelő, a melyet nem irnak drámairók sohasem, amilyet csak az élet képes teremteni.

A halál pedig, mely mindent kiegyenlít, kiterjeszti fekete, nehéz szárnyait s egy szárny-legyintéssel megszakít egy életet, gyászba borít egy családot, bánatot hoz a jóbarátok, tisz-telők s ismerősök seregére.

— Aztán mit Csajtér ur? Valami na-gyon szépet? Akkor csak siessen kérem, mert a lámpát akarom kivinni megtisztítani.

Az orvosnövendék szavakat keresett. Gon-dolatai összezavarodtak. Csend volt a szobá-ban s ez a nagy csend csak még inkább fo-kozta az orvosnövendék zavarát.

— Szóljon már no, Csajtér ur! — biz-tatta a leány.

— Hát édes Gitta . . . tudja . . . izé ne . . .

— Ha . . . ha . . . ha — kacagott a leány csengő, vidám hangon, — ebből ugyan nem sokat értek. Okosan beszéljen Csajtér ur, mert eddig semmit sem értettem.

Az orvosnövendék homlokát kiverte az izzadság. A hangja szinte remegett, mikor be-szélni kezdett.

— Arra akarom kérni Gitta kisasszony, hozasson nekem tizenöt krajcárért — sajtot vacsorára.

Pénzt nyújtott a leánynak, ki hangos nevetéssel fogadta el a pénzt.

— Ezért ugyan kár volt annyira kertőlni, Csajtér ur, — szólt a leány s nevetve perdült ki az ajtón.

Csajtér úgy hosszan nézett utánna. Az-tán úgy odakuporodott az ócska pamlagra s úgy mormogott valamit.

— Hiába, hiába. Gyáva vagyok nagyon. Pedig mennyire szeretem ezt a leányt . . . No de hoinap beszélni fogok vele . . . Aka-rom, kell vele beszélnem!

Deér.

Ezt a tragédiát — melynek részleteiről alább számol be tudósítónk — az teszi a többiekénél irtózatossabbá, hogy egy nyolcvanhárom éves aggastyán akkor fordítja már homlokának a gyilkoló fegyver halálhozó hideg csövét, midőn az orvosok kiméletesen, fátyolozott hanggal sugják a hozzátartozók fülébe a gyászjövendölést, hogy:

— Az öreg urnak még csak két órája van hátra az életből!

S az aggastyánnak nem volt türelme ezt a két órát megvárni, míg a Mindenható elszólítja őt az élők sorából, bizarr különköddéssel fegyvert fordított homlokának s ő maga kényszerítette rá a halál angyalát, hogy fekete szárnyait hamarabb csukja össze, mint az tán neki tetszik, mint az rendelve volt!

*

Óriási megdöbbenést keltett tegnap este az a szárnyra kapott hírből, hogy Mohácson Balogh Károly György hites ügyvéd, a mohácsi társadalom egyik közszeretettben állott tagja — föbe lötte magát. Az emberek az első pillanatban kételkedve fogadták e hirt, mert senki sem találta magyarázatát annak, hogy az agg ügyvéd, kit súlyos vesebaja már hetek óta ágyhoz láncolt, miért követte volna el e szörnyű tettet.

Megindult tehát a lázas kérdezősködés, melynek eredménye csakhamar az lett, hogy a hír való, az aggastyán ügyvéd tényleg erőszakosan véget vetett életének.

Balogh Károlyt már évek óta kinozta vese baja, mely az utóbbi időkben oly mérvet öltött, hogy az öreg ur már hetek óta kénytelen volt ágyát őrizni, mely idő alatt egyetlen tápláléka a tej volt. Mást már nem bírt el a gyomra.

Állapota napról-napra súlyosbodott, anynyira, hogy orvosai tegnap délután már figyelmeztették a családot, hogy a beteg ereje fogytán van, s legyenek elkészülve a legrosszabbra, mert a katasztrófa beállta már csak órák kérdése.

Balogh Károly a délutánt nyugodtan töltötte, este azonban, midőn az ápolónőt a cseléd váltotta fel, magához intette a cselédet, s meghagyta neki, hogy hívja be hozzá leányát, *Materényi* János mohácsi járásbíró nejét.

A cseléd gyanútlanul kiment a szobából, s mire visszatért, már csak hulláját találta az ágyban.

Balogh Károly felhasználva a cseléd távollétét, egy rozsdás forgó pisztolylyal — melyről nem tudni, hogy jutott hozzá — a szájába lött, s szörnyen halt!

A gyorsan előhívott kezelő orvosok, Rüll János dr. és Löwy Lajos dr., már csak a beállott halált konstatálhatták!

* * *

Balogh Károly György 1816-ban született. Az ötvenes években Baranyavármegyénél közigazgatási jegyző volt, majd főbíró lett s aztán ügyvédi irodát nyitott Mohácson. 1867-ben szervezte a »Mohácsi Jótékony Nőegyletet«, mely még ma is fenáll. Letelepédését követően néhány évvel, 1875-ben Mohács országgyűlési képviselője lett. Mint ügyvéd különösen az urbéri perekben volt elismert szak tekintély. Balogh Károly nemcsak mint ügyvéd volt jeles, hanem az irodalom terén is mint történetíró nevet szerzett magának.

A magyarok történelmét Ulászlóig már megírta, s nagy művének folytatásában csupán súlyos betegsége akadályozta meg, mi nagyban növelte a szenvedélyes történetíró lelki csüggedtségét.

Balogh Károly György a Bach korszakban a nazarénusok üldözésében is részt vett s annak idején terjedelmes jelentésben számolt be kiküldetésének eredményéről a helytartóságnak.

Az aggastyán ügyvédet, kiterjedt rokonságon kívül négy gyermeke: Materényi Jánosné a mohácsi járásbíró neje, dr. Konc Adolfné mohácsi ügyvéd neje, Balogh Miklós oroszor-

szági vasuti mérnök és Balogh Bertalan hajós kapitány gyászolja.

A tragikus véget ért ügyvéd temetése holnap délután megy végbe Mohácson.

H i r e k.

Pécs, 1899. ápril 4.

Történet a piros tojásról.

Mindenek előtt a husvéti piros tojásról általában kell mondanunk valamit. A históriára hivatkozva, már a pogánykorban is nagy jelentőséget tulajdonítottak a piros tojásnak. Egy római író, a következőket írja: »Alexander Severus születésekor egy tyúk piros tojást tojt; mivel ő később a római császári székbe jutott, ebből kifolyólag a szimboluma lett a kölcsönös szerencse kívánatnak. A keresztényeknél pedig visszaemlékeztek a Megváltó feltámadására, ki az emberiségért halt meg. Tehát az öröm jelvénye. Annak a kimondhatatlan öröme a jelvénye, mely akkor az egész keresztény világot áthatotta. Az öröm szikráját élesíti most is a szívekben — különösen a gyermekeknél, akik alig várják a husvétot. De a piros tojással való boldogság nem sokáig tart náluk. Addig simogatják, forgatják és játszadoznak vele, míg egy ügyetlen pillanatban leejtik s a tojás össze-vissza behorpad. A gyerek sajnálkozással nézi a sok kis repedést a piros héjon, nem lehet-e őket valamiképp megint kisimítani. Aztán látja, hogy hasztalan minden fáradozás. Egy mély sóhaj a kicsi fájó kebelből és a tojás hámozás által teljesen meg lesz fosztva a cifra, de már összeroncsolt meztől, aztán a teljes vigasztalódás kedvéért következik a jóízű falatozás.

Nos hát a piros tojás volt az alapja annak a történetnek, a melyik szombaton este fele esett meg Pécsen a következőkben.

Egy pirospozsgás üröghi menyecske a jelzett este holmi aprócseprő bevásárlás véget beállít egy kereskedő üzletébe. A kereskedő, aki különben nős ember, egészen el volt bővölve az úde, friss egészségtől duzzadó fiatal menyecskétől, és udvarias kiszolgálásához szükséges szép szavainak és bókjainak teljes készletét szedte elő ez alkalomból. Hogy tovább élvezhesse ezt a gyönyörű teremést, bő beszélgetésbe akart ereszkedni az asszonykával. A menyecske, hol bizonyos naivitással a szemébe nézve a kereskedőnek felelt szépen, bátran, hol meg — csiklandosabb kérdéseknél — pirulva, szemlesütve válaszolt.

A kereskedő többek között egy aktuális kérdést is pendített meg.

— Hát mondja csak menyecske, festik-e már maguknál a piros tojást?

— Bizony nem, nálunk azt nem festi senki.

— Senki? hát aztán miért nem?

— Hát csak azért.

— No de mégis, hisz ez így szokás husvétkor.

— Már hiába, de nálunk, az egész faluban, egy árva lélek sem foglalkozik azzal.

— Mit nem mond? Hát aztán mióta van ez így szokásban maguknál?

— A jó isten tudja, mióta csak emlékszem rá, mindig így volt ez.

— Furcsa, furcsa . . . az egész község . . . igazán különös dolog. Hát talán valami helyi fogalom . . .

— Ugyan, ne tréfáljon már az ur. Hát nem tudja, hogy miért?

— Nem, nem, hát honnan tudnám.

— Akkor hát megmondom, ha nem tudja. Hát az csak azért van így minálunk, mert mi fehér tojást festünk és nem pirosat.

A kereskedő szörnyen elrestelte magát, hogy így lépre ment egy paraszttasszonynak. Nem tréfálkozott többet a menyecskével, hanem becsomagolta bevásárolt áruit és elexpediálta őt.

Hogy ki volt, nem áruljuk el, mert még megkérdeznék tőle a konkurrensei, hogy mikor fest megint — piros tojást!?

Napirend 1899. április hó 5-én.

Naptár: szerda, április 5. — Róm. kath.: Vince. — Prot.: Emil. — Görög-kel.: (március 24.) Lakariás. — Zsidó: Nisan 25. — Nap két 5 óra 33 perckor; nyugszik 6 óra 33 perckor. — Hold két 3 óra 17 perckor éjjel; nyugszik délben.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe, keleten csapadék, zivatarok várhatók.

Fehér kereszt-egylet rendkívüli közgyűlése 11 órakor a városházán.

Színház: »Tekenősbéka« előkészülete miatt zárva.

— (Körmenet.) A husvéti ünnepek befejező szertartásai ma értek véget az irgalmasok templomában, hol öt órakor ünnepies körmenetet tartottak, melyen a hívők sokasága vett részt. Az irgalmasok templomában a két husvéti ünnepen és ma szentségimádás volt, melynek befejezéseül tartották a körmenetet.

— (Halálozás.) Kecskeméty József pécsi lakos f. é. április hó 2-án reggel 7 órakor harmincöt éves korában elhunyt. Temetése tegnap délután 3 órakor ment végbe a kaszárnya-utca 14. számú gyászszobából a szigeti-külvárosi temetőbe. Az engesztelő misét holnap f. hó 5-én tartják az elhunyt lelki üdvéért a szent Ferencrendiek plébánia templomában. — Alapi Salamon Lászlóné, szül. Vizer Mária, március hó 29-én nyolcvannégy éves korában Böleskén meghalt. Az elhunytat kiterjedt előkelő rokonság gyászolja. Temetése tegnap délután négy órakor volt a böleskei családi sírboltban.

— (Plébánosi kinevezés.) Frigyes főherceg kegyuraságához tartozó Nagy-Nyárádra plébánossá Gudler Pál, villányi plébános neveztetett ki. Az új plébános vasárnap-hoz egy hétre tarja székfoglalóját Nagynyáradon.

— (Helyszini szemle.) A szigeti-külvárosi iskolának állapota már jó egy év óta »tarthatatlan«. Az iskola szűk is, úgy, hogy egy osztály tanulói csak felváltva — délelőtt és délután két csoportra osztva — hallgathatják az előadásokat. Az iskola kibővítése holmi kisajátításokkal és építkezésekkel van összekötve, melyek időbe, pénzbe és sok — helyszini szemlébe kerülnek. Ilyen helyszini szemle lesz holnap (szerdán) délelőtt 10 órakor is az iskolánál, melyen bizonyára ismét azt fogják konstatálni, hogy az iskola állapota »tarthatatlan« ugyan, de azért kibírja még — egy ideig!

— (Életunt ember.) Husvét napján öngyilkos lett egy ötvenhétéves, beteges munkásember. Megunta az életét és egy őrizetlen órában felakasztotta magát. Az öngyilkost Kari Dánielnek hívják, kocsis volt s a vásártér 23. számú házában lakott. Itt vasárnap este felment a padlásra s egy kötélre felakasztotta magát. Mire felesége kereste s a padláson rátalált, már meg volt halva. A rendőrség kiszállította az öngyilkost a budaikülvárosi temető hullaházába, honnan ma temették el.

— (Kitüntetett irodaigazgató.) A király Nyulassy Pálnak a kaposvári törvényszék irodaigazgatójának, saját kérelmére történt nyugalmaztatása alkalmából, sok évi hű és buzgó szolgálata elismeréséül, a koronás arany érdemkeresztet ajándékozta.

— (Elfogott szédelő.) Szabó István nagy-szokolyi korcsmárhoz egy elegánsan öltözött uriember köszöntött be. Daróczi László batisvásárhelyi földbirtokosnak adta ki magát és külön szobát kért. A korcsmáros nagyon megörülhetett az úri vendégnek, sürgőldött-forgalódott, szóval iparkodott, hogy a kiszolgáltatásban ne legyen panasza a vendégnek, aki három napig evett-ivott annak rendje és módja szerint. Harmadnap aztán eltűnt, anélkül hogy a korcsmáros számláját kiegyenlített volna. A korcsmáros feljelentette

a dolgot a csendőrségnél, így el is fogták a »földbirtokos« urat *Bognár József* nagyszokolyi lakos házában. Csakhamar kitűnt, hogy a földbirtokos urnak a birtoka — a holdban van. Miután nem tudta magát igazolni, le tartóztatták és átadták a tamási járásbírósnak.

— **(Lemondó irnok.)** *Pompár Géza*, városi másodosztályú irnok, *Biedermann Rezsó* szentegáti uradalmába neveztetvén ki, gazdasági intézőségi irnokká, a városnál viselt állásáról való lemondását tegnap a polgármesterhez benyújtotta.

— **(Pótvásár engedélyezése.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Baranya vármegye területéhez tartozó *Siklós* községben a f. évi március hó 20, 21 és 22-ére esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi április hó 17-én pótvásár tartassék.

— **(Katonai lövő gyakorlatok.)** Megfelelő lögyakorlótér hiányában a 44. gyalogezred pécsi két zászlóaljja Kaposvárra fogja lögyakorlatait megtartani. A zászlóaljak két századonként fogják Kaposvárra menetelni és ott töltenek 14—14 napot. A két század holnapután indul Kaposvárra és ennek hazakerkezése után követi a másik két század. Azért kellett ezen századokra való beosztást eszközölni, nehogy a pécsi bakáknak Kaposvárra való elhelyezése nehézségbe ütközzék.

— **(Hirtelen halál.)** A németbolyi posta- és távirtdahivatalhoz *Schwarz Éva* maissi lakos címére sürgöny érkezett, melyet a nevezett hivatal egy odaváló küldöncnek adott át kézbesítés végett. A küldönc lelkiismeretesen teljesítette a megbízást s a sürgönyt kézbesítette is. De vissza már nem térhetett Német-Bolyba, mert másnap reggel a maissi szőlőhegyen halva találták. Halálát szívizélhüdes okozta.

— **(A katonazenekar Kaposvárra.)** A cs. és kir. 44-ik gyalogezred zenekara legközelebb Kaposvárra megy s ott a »Korona« és »Ferenc József« szállodákban zeneestélyt rendez.

— **(Áttérés.)** *Wollák János* m. á. v. segédkalauz *izraelita* vallású pécsi lakos tegnap reggel husvét másnapján áttért a római katolikus vallásra. A keresztelés, — melyet *Spiesz János* kanonok végzett — a székesegyházban történt. *Spiesz* kanonok a keresztelési szertartás után fenkölt szellemű vallásos tárgyú beszédet intézett az áttérthez. A keresztelésen a keresztatyai tisztet *Wolleszky Károly* a m. kir. államvasutak pécsi állomás főnöke töltötte be. A szép ünnepélyen nagyszámú közönség vett részt.

— **(Az elsült fegyver.)** Majdnem halálos kimenetelű szerencsétlenség történt Tolnán *Perler Keresztély* ottani lakos házában, a kinek *János* nevű fia édes atyja vadászfegyverrel játszott és játék közben a töltött fegyvert épen akkor sütötte el, midőn a szobába *Fauth János* mőzsi illetőségű 19 éves lakatossegéd belépett. A golyó a lakatos segédnek bal combjába fúródott, a minek következtében összeesett. A seb szerencsére azonban nem életveszélyes és így nagyobb bajtól nem kell tartani. Ez az eset is intő példa arra, hogy nem gyerek kezébe való a fegyver.

— **(Eltűnt fiu.)** *Készeits Lukács*, *Készeits György* mohácsi földmives 14 éves fia mintegy tíz nap előtt nyomtalanul eltűnt atyja mohács-szigeti szállásáról. A hatóság az eltűnt fiu köröztetését rendelte el.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A földmivelésügyi m. kir. miniszter a dunaszekcső-drávatoroki halászati társulat alapszabályait és üzemtervét, f. évi 22.511. számú rendeletével jóváhagyta.

— **(Veszett eb.)** *Miszla* községben veszett eb garázdálkodott, megmarva két gyermeket és két férfit. Ugyanis *Grobois Frigyes* uradalmi tisztartó kutyája eltűnt a házból és csak pár nap múlva került ismét vissza. A kutya gyanus viselkedése feltűnt *Joó János*

gazdának, aki figyelmeztette is *Grobois*-t, de ez nem hajtott a szavára, hanem megparancsolta egyik szolgának, hogy kösse meg a kutyát. A szolga azonban — szerencséjére — nem akart arra vállalkozni. Odaugrott tehát *Császár Nándor* uradalmi számtiszt. A kutya látszólag türe egyideig a kötözgetést, aztán azonban belekapott *Császár* karjába és nem is akarta elereszteni. *Grobois* segítségére sietett. Fülénél fogva huzta a kutyát. A veszett eb gazdáját sem kimélte, beleharapott a kezébe és jobb kezének hüvelykujjára hegyét leharapta és le is nyelte. *Császár* erre lelőtte a kutyát és rögtön *Gyönkre* hajtottak, magukkal vive a lelőtt ebet is. Az állatorvos veszettnek konstataíta. Így még aznap ugy *Császár*, mint *Grobois* Budapestre utaztak a *Pasteur*-féle intézetbe. A két emberen kívül még két gyermeket is megmarta a kutya. E gyermekeket a község előljárósága intézkedésére szintén Budapestre szállították.

— **(Névmagyarosítások.)** *Kiskoru Hermann Miksa*, *Hermann Béla*, *Hermann Rezsó* és *Hermann Károly* paksi illetőségű, ugyanottani lakosok *Heltaira*, — *Bruck Sándor* dr., magyar államvasuti pályaeorvos, dunaföldvári lakos pedig *Nagyra* magyarosították nevüket a belügyminiszter engedélye folytán.

— **(Baleset.)** Az ünnepekre a buza-térre csapatostul érkeztek a kórhinták és boldmalmok. Egy ilyen kórhintán tegnap szerencsétlenség történt, a mennyiben *Fekete Vilma*, tizenkétéves leánya leesett és az esés következtében több sérülést szenvedett. Sérülései azonban nem veszélyesek s ezért be se szállították a kórházba, hanem otthon ápolják.

— **(Tolvaj tisztiszolga.)** *Zadló Péter* tolnai tisztiszolga 59 frt és 40 kr értékű ágyneműt és több darab felső ruhát lopott gazdájától, *Kicskovszky Gyula* dzsidás hadnagytól. A hűtlen szolga a lopott tárgyakat *Herner János* tolnai korcsmárhoz hordotta, hogy vele tartozását letörlessze. A megkárosított szolgájának megkegyelmezett, az orgazda megbüntetését kérte azonban a bíróságtól.

— **(Meggzúrt ember.)** Véres verekedés történt március hó 25-én *Bonyhádon*, *Frics Vilmos* udvarán, a hol a verekedők közül *Szerelka István* kést rántott elő és *Schön Józsefet* oldalba szurta. A seb veszélyes.

— **(A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egylete)** tegnap délelőtt az ipartestület helyiségében *Csukás Zoltán* elnökle alatt tartotta első választmányi ülését, melyen több rendbeli ügy és indítvány letárgyalása után örvendetes tudomásul vétetett a központ jelentése, mely szerint a törzsvagyon március hóban 85 ezer forintról 87.640 frtra emelkedett, mely összeg a Hazai bankban van gyümölcsösztetés végett elhelyezve. Az eddigi folyó tagszám 8832. A gyűlés után a teljes számban megjelent választmányi tagok kimentek *Zsolnay Vilmos* gyárhoz, mint a pécsi fiók védnökéhez, hogy megköszönjék a 100 forintot, melyet a törzsvagyon gyarapításához, mint alapítótag adományozott. *Zsolnay Vilmos* igen szívélyesen fogadta a tagokat és annak az ígéretének adott kifejezést, hogy ő mindenkor kész támogatni ez egyesületet, mert látja, hogy ez az egyedüli és leghelyesebb intézmény, mely hivatva van a munkások jövőjének biztosítására.

— **(A pécsi izr. hitközség képviselőtestülete)** f. hó 3-án tartotta alapszabályszerű közgyűlését. *Dr. Nemes Vilmos* alelnök mély megatottsággal tett jelentést néhai *Hirsch bárónő*, a század legkimagaslóbb jöltevéje elhunytáról és indítványozza, hogy az elhunyt neve a hitközség jegyzőkönyvében örökítségé meg. A napirendre áttérve, a templom kibővítésére nézve tett előljárósági előterjesztés keltett nagyobb vitát. Többek hozzászólása után a közgyűlés szakbizottság kiküldését határozta el, a mely az eddigi terveket áttanulmányozza s azokról a később egybehívandó közgyűlésnek jelentést tegyen. Az idő előrehaladottsága folytán a napirenden

levő tárgyak elintézésére folytatólagos közgyűlés f. hó 9-én hivatik össze.

— **(Sokac nyelvterjesztő barátok.)** *Mohácsról* írják lapunknak, hogy az ottani közönség már hozzászólt ahhoz, miszerint az istentisztelet nyelvűl a mohácsi ferencrendiek templomában kizárólag a sokac nyelvet használják; de szombaton már a tisztán magyar püspöki templomban is, mely szintén a ferencrendiek plébániájához tartozik, sokac nyelven tartották meg a feltámadás ünnepét, ami már szokatlan dolog s valósággal visszaélés a magyarság türelmével. Ajánljuk az idegen nyelv buzgó terjesztőit a megyéspüspök szives figyelmébe.

— **(Meglopta a munkaadóját.)** *Szücs Mihály*, magányos lancersuki lakos *Bunyevác Róza* mohácsi nőt pár napra házába fogadta, hogy ruháját foltozgassa és fehérenműjét kimossa. *Szücsnek* egy napon *Mohácson* dolga akadván, egyedül hagyta *Bunyevác Rózát* a házban. Midőn *Mohácsról* visszatért, a napszamos nőnek hűlt helyét találta: eltávozott, de magával vitte *Szücsnek* több apró ingóságát is. A csendőrség *Mohácson* csakhamar kinyomozta *Bunyevác Rózát* és megtalálta nála az ellopott ingóságokat is. A tolvaj nőt följelentették a mohácsi kir. járásbírósnak.

— **(Meggzúrt család.)** *Nagy Endre*, a szegszárdi *Ferenc-kórház* fűtője, hamis ürügy alatt három ezüst órát csalt ki *Burka Ferenc* szegszárdi órától és azután megszökött. A káros feljelentésére a szegszárdi főszolgabíróság elrendelte a család körözését.

— **(Öngyilkos földmives.)** Sokat járogatott a korcsmába *Szoládi János* alsónyeki földmives, a ki valóságos rabja volt az itálnak, a minek következtése az lett, hogy delirium tremensbe esett. A megzavarodott ember fölakasztotta magát s mire észrevették már halott volt.

— **(A bajba került Jánosok.)** *Süle János* és *Szegszárdi János* faddi lakosok a messze Erdélybe elmentek kubikolni; összetartottak az idegenben a más vidékről származott sok mindentféle bajtárs között s mindenütt segítettek egymás baján; megesett aztán, hogy pihenő napjukon egy kis kártyakompaniát rögtönöztek és tiltott szerencsejátékkal igyekeztek jól kihasználni a pihenés óráit. Veszteségbe esett társaik aztán följelentették őket s most az erzsébetvárosi járásbíróság keresteti a faddi kubikosokat.

— **(Meggzúrt nádás.)** *Decs* határában meggyújtottak egy nádast, de nem gondolták meg előre, hogy az uralkodó szél a tüzes pörnyét tovább is elviheti. Dacára annak, hogy ketten is vigyáztak az égő nádásra, mégis megtörtént, hogy *Ifju János* decsi lakos szénaboglyája meggyuladt és hamuvá égett. A nádások és zombékok égetésénél nagyon ovatosan kell eljárni, az időt pedig jól meg kell választani, mert különben veszélyes tűznek okozói lehetnek.

— **(Gazdátlan vizsla.)** Találtatott egy vizsla kutya, mely tegnap gazdátlanul kóborolt az utcákon s a rendőrség vette pártfogásába. Tulajdonosa ugyanott átveheti.

— **(Öngyilkos csendőr.)** *Juhász István* nagydoroghi csendőr szolgálati fegyverével szíven lötte magát és rögtön meghalt. A fiatal csendőr jó anyagi viszonyok közt volt s felebbvalói szerették őt. Az öngyilkosságot este a laktanyában követte el, a hol az ágyra fekvé irányozta a fegyvert szívének, hogy kioltsa belőle az életet.

— **(Neuwirt-e vagy Novák?)** Megirtuk a napokban, hogy egy fiatal szélhámos utazó faügynöknek adván ki magát, több pécsi fakereskedőt becsapott, előlegeket csalván ki tőlük. A szélhámos nyomára egy mohácsi fakereskedő jött rá, kit szintén befött, de mikor a *Vadember-szállodában* el akarta a rendőrséggel fogatni, az emeletről lajtorján leszökött és elmenekült. A szökevény egész *Villányig* elgyalogolt ekkor s ott a vonatra ülven, *Vukovára* utazott, a hol az ünnepeket

töltötte. Tegnap reggel ismét Villányig gyalogolt s ott Dombóvárig jegyet váltva, felült a vonatra. A vonaton azonban két siklósi kereskedő felismerte s a pécsi állomáson az este figyelmeztettek egy rendőrt, a ki aztán a szökevénynt nyakon csipte s bevitte a rendőrségre. Ott beismerte, hogy nem Neuwirtnek hívják, hanem *Novák Henrik* és nyitramegyei, csacai születésű. A fiatal szélhámost a rendőrség át fogja adni az ügyésznek, hogy büneiért a bíróság számoljon vele.

— **(A cár és a gimnázista.)** A cárnak nyájas, barátságos modorát, melyet alattvalóival szemben tanusít, bizonyítja a következő kedves epizód, a mely a minap történt a pétervári téli palota közelében. Miklós cár roppant sebességgel közeledett szánján palotája felé. Már távolról meg lehetett ismerni a két fekete telivér paripát s a fekete szakállas nagy kocsi. Egy körülbelül tizen-nyolc éves gimnázista már hosszabb idő óta sétálgatott föl s alá a palota előtt, várva a cárt: A mikor a cár szánja közelébe ért, gyorsan feléje ment. Az első pillanatban a cár kissé megijedt, de azután látva, hogy a diáknak nincs ellenséges szándéka, megállította szánját s intett az ifjunak, hogy menjen közelebb és mondja el kívánságát. A fiatal ember kezdetben roppant zavarban volt, de utóbb összeszedte magát. Arra kérte a cárt, rendelné el, hogy őt a tengerészeti iskolába fölvegyék, mert leghőbb kívánsága, hogy mint tengerész tiszt szolgálhassa uralkodóját. Miklós cár kegyesen meghallgatta a diákot, azután megkérdezte a nevét s megígérte, hogy folyamodványát figyelembe fogja venni. Azután tovább hajtattott, de még egyszer visszafordult s nyájasan intett fejével a boldog diáknak.

— **(Dobra került fürdő.)** A világfürdőnek készült Cirkvenica fölött június 15-én

megperdül a dob és az egész klimatikus gyógyhelyet el fogják árverezni, ha másképp nem megy, becsáron alul is. Összesen osztrák értékű 538.714 frt 60 krban állapította meg a cirkvenicai járásbíró mint csődhatóság a fürdő értékét. Ebben a kikiáltási árban benne foglalattik a »Főherceg József«-hez címzett, teljesen berendezett és az összes szükséges felszerelésekkel és butorokkal ellátott szálloda. Azután a 16 parcellára beosztott park, a fürdő melletti pavilon és 96 kabinnal és szükséges fürdő-felszereléssel ellátott fürdő. Ez most hátramaradt vagyona a »Cirkvenicai tengeri fürdő és klimatikus gyógyhely« részvénytársaságnak, amely rövid egy évi fennállása után csődöt mondott. Az árverést Cirkvenicán tartják meg a mondott napon reggel 9 órakor és ez alkalommal a legjobb ajánlattevő minden körülmények között örökáron megkapja a fürdőt. A vételár minimumát 200.000 forintban állapította meg az árverező bizottság.

— **(Az első női egyetem.)** Oroszország a civilizáció vagy legalább is a nőemancipáció élén halad, mert úgy látszik, ott fogják megnyitni az első női egyetemet. A Moszkvában tervezett női egyetem, mint a Russkija Vjedemoszti írja, egy lépéssel közelebb ért a megvalósuláshoz. A nemrég elhalt Astakov mérnök 100.000 rubelt hagyott e célra, a moszkvai kormányzóság pedig évi 3000 rubel segélyt szavazott meg. Minthogy egész Oroszországban gyűjtenek a moszkvai női egyetem alapjára, remélhetőleg nemsokára együtt lesz már az az összeg, mely a maga nemében eddig páratlan tanintézet megnyitására szükséges.

— **(Csirkefogók szezona.)** Ugy látszik, manapság már mindennek van bizonyos szezona. Így a csirkefogóknak is. Ezáltal nem amolyan címzetes csirkefogókról, hanem a szó-szoros értelmében valódi csirkefo-

gókról van szó. És hogy ezt a csirkefogást szezonnak minősítjük, onnan van, mert egyszerre két helyről is értesülünk ilyen fajta lopásról. Az egyik Szarvasd pusztán történt, ahol Sebestyén Istvántól tizennégy és Kelemen Istvántól huszonhét tyukot loptak el. A tolvaj még nem került meg. A másik eset Döbröközön történt, ahol Horváth Ferencről loptak el tizennégy baromfit. Itt azonban sikerült a csendőrségnek a csirkefogókat elcsipni és pedig *Maróczy József* és *Boczor Ferenc*, tizenhat éves suhancok személyében. Három tyukot Aichinger József döbröközi baromfikereskedőnek adtak el egy forint negyvenöt krajcárért, aki azonban a baromfiakat jóhiszenűleg vette meg. A tettesek beismerték a lopást, miért is átadták őket a tamassii járásbírósnak.

— **(A baranyamegyei adófel-szólamlási bizottság)** ma reggel kilenc órakor kezdte meg működését a vármegye közgyűlési termében. A bizottságban, melyhez minden, a kereseti adó kiróvása ellen netán felmerült kifogás beadandó, Ország Lajos elnöklete alatt Ternovszky Alajos helyettes pénzügyigazgató, Mikes József és Koszits Szilárd vesznek részt. Az adófel-szólamlási bizottság ülései f. hó 12-éig tartanak.

— **(Felülvizsgálat.)** A katonai felülvizsgáló bizottság ma reggel 8 órakor ülést tartott a vármegyei közgyűlési termében. Felülvizsgálatra két katonai jelentkezett testi hibák miatt, kik közül a bizottság csak az egyiket tartotta a további katonai szolgálatra képtelennek, míg a másikat bent tartották katonának. A bizottságban Br. Fejérváry Imre főispán, polgári elnök, elnöklete alatt résztvettek: Albach és Zurna tábornokok, Zankl alvezredes és két katonai törzsorvos.

— **(A pécsi cipész- és csizmadia-betegségélyző pénztár)** folyó hó 16-án (vasárnap) délután fél 3 órakor a vá-

Egy hatalmas teremben egypár tanár s beszélgető fiatalemberek, kik kíváncsi és derült szemekkel nézegették a beiratkozó hölgyeket.

Bizony kevesen voltunk. Dér Anna a híres írónő huga, Dér Pálma író és Margaritar Helén, egy szép román leány, azután Bohr Ivánné, egy szimpatikus szőke asszony, továbbá egy harcias kinézésű, 35 éves bárókisasszony és én.

A bájos Helén egy év mulva félbehagyta tanulmányait, miután férjhezment Kárpáth Róberthez, ki segéd-tanár volt az egyetemen.

Azonban haladjunk sorban.

Miután átestünk a beiratkozáson, nemsokára kezdetüket vették a rendes előadások s igazán mondhatom, mi öten voltunk a legbuzgóbb s leglelkismeretesebb hallgatók.

A mi kis csapatunk ugyancsak elszánt volt. Soha egy előadásról sem hiányoztunk, a könyveket csodálatos boldogsággal faltuk. Sok nehéz tárgy előtt töprengve álltunk meg, de tudványunk, ambiciónk, energiánk és szívós akaratumk majdnem minden nehézséget legyőzött.

Azt mondják, nem jó a nőnek túlsokat tanulni, mert sok mindent megismer, a mit nem kellett volna okvetlenül tudnia.

A tudás megacélozza a férfi lelkét, a nő szívére meg letörli a hófehér himport.

Istenem, persze, hogy a legszebb, ha a leányt ártatlanságának fehér világában neveljük föl s a gyöngéd anyai karokból misztikus sejtelmekkel telve, de azért teljesen tudatlanul lép völegénye karján az oltár elé.

Ez úgy hangzik előttem, mint valami bájos kis mese.

Bármelyik utra is lépnek, a véget körülbelül sejtethi.

Hanem még volna egy-két szavam hozzátok, mielőtt elválnánk — talán örökre.

Tudjátok, hogy szerettem a ti hatos kompániátokat, figyelemmel kísértem törekvéseiteket. Ismerlek s szeretlek mindnyájatokat, azért fogadjátok jó szívvel atyai tanácsaimat s intelmeimet.

Járjatok mindig az egyenes, igaz uton, kerüljétek a bűnt. Mert a bűn olyan virág, melynek illata halálos.

Legyetek a társadalom erős oszlopai. Ha a magasba kerültök, halljátok meg az elnyomottak fájdalomshajtását, a szenvedők panaszos keservét. És értsétek meg a nyomort s ne tizzétek vissza a kesergőket. Enyhítsétek a szerencsétlenek lelki gyötrelmeit s cselekedjétek, beszéljétek érdekükben fáradhatlanul. És rajta legyetek, hogy kiáltásotok ne legyen a pusztában elhangzott szó. Ha azonban lenn maradtok, ne gondoljatok soha irigyen mások gazdagságára. Jusson eszetekbe, hogy hány lelkikoldus jár a biborpalástok alatt!

Viseljétek békén a nehéz keresztet s ne zúgolódjatok a gondviselés ellen. Haladjatok tiszta szívvel a szegénység útján s a becsület olyan kincsetek legyen, mit meg nem válthat töletek a föld minden muló gyönyört adó java sem.

A hazaszeretet tiszta lánggal égjen szívetekben. Az adott szó szent legyen előttetek; olyasvalamit, a mit be nem válhattok, ne is ígérjétek soha.

Végül pedig szeressétek, gyámolítsátok egymást, legyetek egymásnak őszinte és igaz barátai. Ha pedig a kedves kisasszonykák a tudomány szentelt csarnokaiból a házasság boldogabb révébe eveznének, — a mit szí-

rosháza közgyűlési termében tartja évi rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Elnöki jelentés. 2. Az igazgatóság jelentése, a zárszámadás előterjesztése és a felmentvény megadása. 3. Felügyelő bizottság jelentése. 4. Indítványok. 5. Tizenhét igazgatósági tag választása. 6. Hat felügyelőbizottsági tag választása. 7. Hat választott bírósági tag választása.

— **(Husvételi ünnepély.)** A pécsi cipész és bőrmunkások szakszervelete tegnap este a Scholtz sörházban jól sikerült husvételi ünnepélyt rendezett. Az ünnepélyen voltak szórakoztató meglepetések is, melyek a rendezőség előzékenységét dicsérik. A táncmulatság Korodi zenéje mellett benyult a reggeli órákba. A négyeseket 80 pár táncolta, a mi szintén bizonyítja a husvételi bál szép anyagi és erkölcsi sikerét.

— **(A paksi dinamittalváj körözése.)** 1887. évben az adony—paks—szabolcsi vasut építési munkásai Pakson nagy mennyiségű dinamitot loptak el. A tettesek közül Kohman György kémendi születésű, 20 éves péksegéd a büntetés elől megszökött s ezóta sem tudtak nyomára akadni, azért most a szegzárdi királyi törvényszék országsherte körözötteti.

— **(Angyalcsinálók.)** A Budapest területéről Bölcse községbe dajkaságba adott gyermekek sanyaru helyzetéről a főváros polgármesteréhez névtelen följelentés adatott be s a főváros tanácsa megkérte Tolnamegye alispánját, hogy az abban foglaltak iránt vizsgálatot indítson, mert a szegény elhagyatott gyermekek ily bánásmód mellett csakhamar angyalokká válnak.

— **(Elhunyt tanító.)** Weber Sebestyén, kövesdi kántortanító, szombaton hirtelen meghalt. Nagypénteken még a templomi szertartásokon résztvett s halála — melyet

szivszélhűdés okozott — egész váratlanul következtetett be. A körülbelül negyvenév óta működő tanító temetése tegnap történt meg nagy részvét mellett.

— **(Kerületi tanitógyűlés.)** A siklós és vidéke kerületi tanító-testület folyó hó 13-án tartja évi rendes közgyűlését a kerület székhelyén Siklóson, a róm. kath. népiskola nagytermében. A gyűlés tárgyai: évi jelentések, felolvasások és indítványok.

— **(Kóbor cigányok.)** Kovács János kóborcigány összetalálkozott Sárközi György társával és együtt ballagtak tovább Sásdra. Itt Szel András magyarhertelendi lakos felbujtotta őket, hogy lopjanak neki lovat. Mi sem kellett több a cigányoknak a biztatásnál, elmentek Nakra és itt éjszaka idején ellopták a plébános lovait és elhajtották Szel Andrásához. Szel attól félt, hogy hamar neszét veszik a lovának, a lovakat elakarta hajtani az eszéki vásárra, de csak Siklósig jutott, mert itt elfogták. A mikor hazaszállították, megvallotta egy másik bűnét is, hogy nemsokkal ezelőtt Cecén két őrizetlen lovat lopott a cigányok segítségével és azokat már el is adta. Most mindhárman az ügyesség börtönében várják sorsukat.

— **(A démon.)** Igen, az lehetett, asszony képében. Regényes életéről most egész Pétervár beszél, ahol a mult esztendőben tűnt föl hódító ragyogással. A neve Anna Borisowna. Legalább így hirdették a plakátok és így ismerte az érte bomló férfinép, az orosz főúri nép pazarió alakjai. Borisowna urhölgyről nem tudtak egyebet még a bőkezű imádói sem, mint hogy egy öreg anyókéval él együtt. Az orfeumban, a melynek csillagja lett, szinte hullott az ölébe a sok gyémánt s boldog volt az, aki bizalmasan a közelébe juthatott. Persze, ki hitte volna, hogy ennek a hódító szépségnek atkos bűne van s hogy tulajdonképen

egy Konovalov nevű kovácslegénynek az özvegye. De most ezenkívül kiderült az is, hogy Anna Konovalow gyilkolt. Megölette az urát. Így beszéli a krónika. Borisowna Anna szegény parasztszülők leánya, Pétervár közelebből. A szép leány már kora ifjúságában hajlott a könnyelműségre, miről még akkor sem mondott le, amidőn Konovalow kovácslegény felesége lett. Emiatt csakhamar elvált férjétől. A fiatal asszony visszatért anyjához, darab idő múlva pedig Pétervárra ment, ahol csakhamar gazdag pártfogói akadtak, kik a szép asszonyt énekesnővé képeztették ki. Az 1896-ik év december havában egy ismeretlen ember holttestére akadtak Pétervár környékén a vasuti vonal közelében. Ugyanakkor tűnt el Konovalow kovácslegény is falujából, de e két eset között akkor senki sem keresett összefüggést. Egyszer azonban az énekesnő összeveszett az édesanyjával, aki fellebbadásában azzal fenyegette a leányt, hogy férjgyilkosság miatt fel fogja jelenteni. Ezt a fenyegetést egy parasz-asszony meghallotta és elmondta a rendőrségnek, amely letartóztatta a bűnösöket. Az énekesnő megvallotta, hogy ő ölette meg az urát két felbérelt emberrel. Egy izben ugyanis az ura részegen felkereste őt anyja házában és arra akarta őt kényszeríteni, hogy hozzá visszatérjen. Ekkor ő még jobban leitatta férjét és aztán a szomszédokból két legényt hívott, kik az ő rábeszélésére a védtelen embert megfojtották. A holttestet ő maga vitte ki egy szánkón arra a helyre, ahol rátaláltak. Borisowna Annát a fogságban tartották. Puha selyemből darócba került.

— **(Harminc év múlva.)** Rómában a minap egy házaspárt tartóztattak le, a melyről kiderült, hogy harminc évvel ezelőtt három rokonát meggyilkolta. 1869-ben egy Rigozo Michele nevű fiatalember, a ki Rómában lakott szüleinél, beleszeretett egy fiata

1

vemből óhajtok, — ez legyen jelszavuk: »A család mindenekelőtt.«

Legyenek vigak és boldogok s emlékezzenek olykor reám. Áldás kísérje az utaikon.

Ezen szavakkal a mi galambösz, kedves professzorunk elbucsuzott tőlünk s mi némán és meghatva hallgattunk sokáig távozta után.

Másnap Gertrud nagymama, Teophil nagypapa, Sol tábornok és Robogány néni kíséretében robogtunk a főváros felé.

Kleo élénken fecsegett, a többiek meg hallgatva bámulták a fehér felhőket. Herkules arca lángvörös volt, Angelo szeméi meg nedves fényben csillogtak.

Kleo egy bohó ötletére végre valamennyien elmosolyodtunk s csakhamar a társalgás is megindult. Beszélünk a reményteljes jövőről s fiatalos hévvel vágytunk a küzdelmet.

Majd ezer apróságot fecsegtünk össze. Olyan semiségeket, a milyenekről csak gyermekszív álmodhat; öregek előtt érthetetlen beszéd ez.

Végre a fővárosba értünk. Itt rövid kis bucsu következett s Klaudiusz, Jenő és én némileg elfogultan indultunk új otthonunk felkeresésére.

Dr. Monostor Agáta, a közkedvelt ügyvéd, igen szívélyesen fogadott.

A kisasszony magas, impozáns alak, valamikor igen szép lehetett. Örökösen egyszerű fekete ruhát viselt.

Egem először szinte zavarba ejtett az okos, gondolkodó szemek mélyreható pillantása, míg a flegmatikus Klaudiusz nyugodt szívvel mondta:

— Hideg, bölcs és számító, de jó principálisnak látszik.

Sokat tanulhattok majd tőle, azt hiszem.

Eleinte különösnek találtam, hogy ezt az erős akaratú, hideg, büszke nőt — ki csodaszép lehetett — partában hagyták. Később, midőn jobban megismertem, egész természetes volt az előttem.

Agáta más nő volt, mint a többiek, az ébredő új század valódi mintaasszonya.

Lelkiismeretes, pontos, szigorú és még önmaga iránt is elfogulatlanul igazságos. Érzelmek harmonikusak s változatlanul nyugodtak, gondolatai tiszták, tömörek, sehol semmi bizarr különtség, vagy nőies szeszély.

Épen ez az oka, hogy a férfiak nem találták vonzóknak. Becsülték erős karakterét s tisztelettel meghajolnak lelkiismeretes munkássága előtt; csodálatosképen — szerelmet egy sem érzett iránta.

Azt mondják, hogy a férfi szereti a veszedelmet és a játékot s épen azért keresi magának a legveszedelmesebb játékszeret, az asszonyt.

Az ellentét lebilincseli őket s azért szeretik az olyan asszonyt, ki egy arany hálóba bujt fehér macskához hasonlít, mely ravasz és kedves s változószeszélyű, mert karmol, de tud simulékony is lenni. Szívesen hajtja fejét az arany hálóba, mert tudja, hogy mint fogoly ő az erősebb s hogy gyengesége az ő hatalma.

Agathát később mindnyájan megszerettük; de nem azzal a becéző szeretettel, mely az asszonyt megilleti.

Nemsokára beiratkoztunk az egyetemre. Hogyan is mondjam el a legelső impressziókat, melyeket ezen új légkörben nyertem?

asszonyba. Signora Adela Mazotti akkoriban egyike volt az olasz főváros legszebb hölgyeinek s bár igen sok udvariója volt, férjének sohasem volt oka kételkedni hűségében. De megismerkedett Rigozival s nem tudott ellenállni csábító szavainak. A fiatalember szülei kívül senki sem tudott a bűnös viszonyról. Rigozo atyja, egy gazdag földbirtokos, azzal fenyegetőzött, hogy kitagadja fiát, ha nem szakít az asszonnyal. Kevéssel később meghaltak gyorsan egymásután Rigozo atyja és anyja. Nehány héttel később meghalt a menyecske férje, Mazotti is és Rigozo elvette az özvegyet feleségül. Tíz évig látszólag boldogan éltek Velletriben, Róma mellett. 1879 őszén az a gyanu kezdett terjedni, hogy Rigozo szülei nem haltak meg természetes halállal. A gyanut megerősítette, hogy a házaspár hirtelen eltűnt Velletriből. Elrendelték a vizsgálatot s exhumálták a holttesteket. Kiderült, hogy nemcsak Rigozo szüleit, hanem Mazottit is arzénikum ölte meg. A törvényszék a gyilkosokra halálos ítéletet mondott ki. Lassankint feledésbe merült a szomorú tragédia. Most, harminc esztendővel a gyilkosság elkövetése után néhány nappal ezelőtt értesítették a római rendőrséget, hogy a gyilkos házaspár hamis név alatt Rómában, a Conte Olivares-utcában lakik. Érdekes, hogy a házaspárt annyira szerették, hogy határozottan tiltakoztak a letartóztatás ellen s még most is lehetetlennek tartják, hogy azt a borzasztó gyilkosságot elkövetették volna.

— **(Népünnep a Tettyén.)** Husvét másnapja szokott lenni a tettyei kirándulások kezdete. Tegnap délután is tele volt a tettyei fennsík és a népek ezrei jártak-keltek a kies sétányon, az ősi gesztenyefák alatt s a puha pázsit zöldjében. Persze a két sörház söre gyorsan fogyott s volt a mellett olyan narancs pusztítás, hogy az egész Tettye szagos lett a narancs-illattól. Az ujmódi virslifőző gépek is fennvoltak a Tettyén, a mellett bábos sátrak, labdajáték, cigányzene, verkli és ariszton járultak hozzá a napnak sikeréhez, melyeknek az idő is kedvezett, mert bár nem volt napsugaras az ég, de mégse verte szét a népet holmi tavaszi záporosó s így egész késő estig folyt a multság a Tettyén.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. április 4. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 64.6.

Hőmérsék = 7.8 °C

» maximuma : 17.1 °C

» minimuma : 5.0 °C

Páranymás : 5.2 mm.

Relatív nedvesség : 65

Felhőzet : 8° Cum. N.W.

Szélirány s erő : N. E. 3.

Csapadék 24 órai : 0.0 mm. ●

Hűvös, szeles, itt ott esővel.

Dr. Ozirer.

Művészet, irodalom.

◎ **Ünnepi előadások.** Igen jól kezdődött Somogyira nézve a pótszezon. Körülbelül egy heti pihenő után ismét megnyitottak vasárnap délután Thália csarnokának kapui, mely alkalommal Szigeti József népszínműve, »Viola az alföldi haramia« került színre zsúfolt ház előtt. A mi régi színészeinkről csak annyit mondhatunk, hogy a szokásos jók voltak. A társulat két új tagjáról pedig határozottan dicsérőleg kell megemlékeznünk. Szilágyi Dezső tagadhatatlanul jó komikus s Andorfi fölött azon előnnyel bír, hogy a legcsekélyebb túlzásoktól is tartózkodik. Szalay Károly is elég jól megállja helyét, bár játéka és organuma inkább a drámai, mint a bonvivant szerepkörre utalja.

Vasárnap este a »Holtomiglan« című fővárosi életkép került színre, mely alkalommal Hunyady József, Szilágyi, P. Kovács Mariska, Balla Kálmán és Bérci Gyula érdemelnek dicséretet. Különösen Bérci Gyula, ki igazi ka-

binet alakot csinált Gelbgieszer hordár szerepéből s ki is vette részét a tapsból bőven. Ez alkalommal mutatkozott be a társulat új subretteje, Forrai Ferike. Forrai Ferike már bájos megjelenésével lebilincselte a közönséget. Fiatal, üde s temperamentumos színész, kinek kedves, csicsergő hangja s valóban kitűnő játéka érdemessé teszi arra a lelkes és szűnni nem akaró tapsra, melylyel Forrai Ferikét közönségünk fogadta. S ugyanily lelkes volt tegnap is a hangulat, midőn Forrai Ferike a »Vörös sapka« Jucijában mutatkozott be. Valóban sajnáljuk, hogy a bájos kis színész oly rövid idő alatt bucsút vesz tőlünk. Forrai Ferike csakhamar kedvence lett volna a pécsi közönségnek. A tegnapi előadás alkalmával kitűnő volt Matyi szerepében Hunyady József, ki valóban bravurosán játszotta meg szerepét. Nem csekély dicséretet érdemel Angyal Ilka és Somogyi Károly is. Az öreg házaspár pedig, Peterdi Sándor és Benkő Jolán, nem egyszer ragadták tapsra a közönséget. Igen jók voltak még : Szilágyi, Szalai, P. Kovács Mariska és Bérci Gyula.

Tegnap délután telt ház előtt a »Gyurkovics lanyok«-at adták, szokásos jó előadásban. (H. F.)

○ **Bemutató előadás.** Csütörtökön a »Teknősbéka« kitűnő vígjáték kerül színre, melynek előkészületei miatt holnap (szerdán) előadás nem tartatik. A Teknősbéka a vígszínház legsikerültebb darabjai közé tartozik. A társulat most párhuzamosan tartja próbáit a »Bibliás asszony« Roger kitűnő operetteje és »Az első vihar«, Herczegh Ferenc színművéből.

○ **A »Zenélő Magyarország«** zongora-és hegedű-zenemű folyóirat április elsői VII-ik füzete rendkívül értékes zeneműtartalommal jelent meg. A minden újabb füzettel magát felülmulni törekvő, ma már zenekedvelőink által alig nélkülözhető hangjegy folyóirat anynyi szép és értékes újdonságot ad a csekély előfizetésért, hogy valóban szenzációt képeznek annak minden füzetei. A mostani füzet hozza : I. *Szentirmay* Elemértől »Volt-e szived, volt-e lelked?« igen szép magyar dalt. II. *Blon* Ferenc »A tavasz bevonulása«, pompás indulót. III. *Hartl* Henrik »Polonaise«-ját hegedűre, zongorakísérettel s IV. *Fouj-fouj*, című bájos szép esthiandi svéd dalt. Minden füzete hasonló gazdag tartalommal jelenik meg e közkedvelt zeneműfolyóiratnak. Egy-egy füzet mindenkor 10 oldalon a legszebb s legsikerültebb divatos zeneújdonságokat hozza, negyedévben 6 füzet 60 oldal zeneművet ad 1 fnt előfizetésért. Előfizethetni a most meginduló új évnegyedre csakis a »Zenélő Magyarország« (*Klöckner Ede*) zeneműkiadóhivatalában Budapest, VI. Csengery-utca 62 sz. a. honnan megismerésre mutatványszámot ingyen és bérmentve küldenek.

○ **Siposs Antal** április hó 8-án ünnepi budapesti zeneakadémiájának 25 éves fenállását. E célból összes tanítványai a budapesti Royal teremben nagy zenészi ünnepélyt rendeznek, melyet közvacsora és tánc követ. A rendező bizottság elnöke Junkl Norbert, Schunda V. József és Thék Endre. A meghívókat, melyek a diszhangversenyre beléptijegyül szolgálnak a napokban küldik szét. A vacsora jegyek 5 koronával már most kaphatók a bizottsági tagoknál.

○ **Uj magyar eredeti férfikarok.** Az Apollo magyar férfikargyűjtemény 13. évfolyamának harmadik része a következő eredeti magyar férfikarokkal jelent meg vezérkönyv-és négy szólamban : 255. sz. *Várföldi Elek* : Katona-temetés. — 256—59-ig. *Szentirmay* Elemér : Felhő és napsugár. Négy eredeti magyar dal : a) Búdal ; b) Barna kis lány csi, csi . . . c) Száll a kis pillangó . . . d) Csali kis lány . . . 260. sz. *Wusching* K. P. : Béke. (Gyászdal.) — Az Apollo kiadóhivatala : Budapest, VI. ker., Lázár-u. 18. sz. Egész évi előfizetési díja 4 ív vezérkönyv és 8 ív szólalért 5 korona.

○ **A »BUDAPEST« elterjedésének a titka.** Köztudomásu, hogy a »BUDAPEST« képes politikai napilap a legelterjedtebb újságja az országnak. Naponként 50—60 ezer példányban, nagyobb események alkalmával pedig nyolcvan kilencvenezer példányban jelenik meg. Sokan találgatják : mi ennek a titka. Megmondjuk. A »BUDAPEST« nem ereszt hosszú lére semmit, hanem rövid tömörséggel beszéli el a napi eseményeket. E miatt aztán az olyanok is, akiknek nincs sok idejük az olvasásra, szívesen a kezükbe veszik s anélkül, hogy idejüket fecsérelnék, csakhamar értesülnek belőle mindenről. Ép azért, főleg most, a nyári időszak beköszöntésekor gazdáknak, iparosoknak, szóval azoknak, kiknek teendőjük megszaporodott, a legajánlatosabb újság : a »BUDAPEST«. A »BUDAPEST« irányáról talán fölösleges is megemlékezni. Közismeretű, hogy egyik legrégebb és legkitartóbb harcosa a megdicsőült Kossuth Lajos 48-as elveinek ; az is ismeretes, hogy vezércikkeit orsz. képviselők, neves publicisták, mint Kossuth Ferenc, Hentaller Lajos, Horváth Ádám, Szederkényi Nándor, Gracza György stb. írják Tarcarovata élénk és változatos ; hirei frissek, illusztrációi a napieseményekre vonatkoznak. Egy szóval, egy oly jó újság, amely méltán számot tarthat a közkedveltségre. Előfizetési ára egy hónapra 1 fnt, negyedévre 3 fnt, fél-évre 6 fnt s egész évre 12 fnt. Mutatványszámokat kívánatra bárki ingyen kap. Az előfizetések a »BUDAPEST« kiadóhivatalához (Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám alatt) küldendők.

○ **A vidéki hírlapíró.** Ujlaki Antal a Debreceni Ellenőr-ben most panaszkodik a fővárosi sajtóra, a mely nem méltányolja eléggé a vidéki zsurnalistika működését. Ebben a sok igazságban megírt cikkben így írja le a vidéki hírlapíró helyzetét :

A vidéki hírlapíró (egy, két, vagy boldogabb esetben három ember) naponként ír vezércikket, második cikket, gondoskodik tárcáról, végzi a korrektor lelkét ölő munkáját, érintkezik a közönséggel, bejárja a hivatalokat, végighallgatja a közigazgatási, egyházi és egyesületi gyűléseket, ül a törvényszéknél, a színházban, végigtáncolja a tarsangot, megjelen minden eseménynél és ha ráér, alszik is, ha ugyan van olyan boldog ember, hogy még aludni is tud. Ilyen hajszaéletben, ha a vidéki érzékenykedes beleköt egy szoba, kész a párbaj. A vidéki hírlapíró rendszeren nem tud vinni és összevagdaltatik. Előbb kórházba, majd al-lamfogházba kerül, szerencsére az adósok börtönét már eltörölték, mert a párbaj pénzbe kerül és a becsületes vidéki hírlapíró lebonyolítja a lovagias ügyeit, ha mindjárt a föld alól szerez is pénzt. Ezenkívül többé kevésbé belemerül a város társadalmának életébe. Megismerkedik a városi társadalom vezető elemeinek egész érdek-halozatával és Bismarck legyen, ha mindenkor eltalálja, hogy mennyit illik és mennyit szabad, sőt kell megírnia. Mikor a vidéki hírlapíró már pihenni szeretne, akkor kezdődik a vidék színész-élete. Másnap a közönség nézi a lapot. Benne kell lenni mindennek. A mi a város egyik végétől a másik végéig történik. Benne a gyilkosság-nak, a közgyűlésnek, koncertnek, balnak és talán ugyanazon toll, mely az eseményekről beszámol, kifejti nézetét a legújabb irodalmi eseményről. Akármily röviden is tájékoztat, de valamelyes nézetet nyilvánítania kell, mert a »se hideg, se meleg« irások a lapot megbuktatják. A vidéki lap nem lavirozhat. 30.000 előfizető nem szolal fel, de 500 előfizető követel, megszólít az utcán, fölkeres telefonon és levéllel, figyelmetlenség esetén az új évnegyedkor elvesztél számára. Ily körülmények között ne méltóztassanak oly szigoruan felelni — fejezi be leírását Ujlaki — ha irodalmi nézeteink elkalandoznak a Magyar Tudományos Akadémia tagjainak finomultabb nézeteitől.

Közgazdaság.

□ **Országos szőlőszeti kongresszus.** A szegedi országos mezőgazdasági kiállítás kapcsán szőlőszeti kongresszust is fognak tartani szeptember 7-től 10-ig. Tárgyak: Homok szőlőtelepítés, talajelőkészítés. Bor és csemegetajok megválasztása a homokon. Borkezelés. A szőlő növényi és állati ellenségei. Szőlő-értékesítés. A jégbiztosítás kérdése. Ezekon kívül önálló előadások tartására is lehet vállalkozni, de szükséges, hogy az illető ezt a szándékát május 1-éig bejelentse. Az előadás-összefüggő indítványok pedig csak az esetben vehetők fel a programmba, ha azok legkésőbb augusztus 1-éig be lesznek jelentve a borászati csoport biztosánál (Budapest, Köztelek.) A kongresszuson való részvétel bejelentésének határideje augusztus hó 1.

□ **Felozlatott bikatelep.** A megye központ mezőgazdasági bizottsága — az eb- adóból s egyéb jövedelmekből befolyt — 7—8 ezer forintnyi készpénzen egy bikatelepet létesített Megyefán, Szép László ottani földbirtokos felügyelete alatt. Célja volt ezzel a bizottságnak, hogy a községeket olcsó tenyész- bikákkal lássa el, de mivel az állam is nagy arányokban folytatta a bikatelepek felállítását s a községeknek félárban, sőt gyakran ingyen is adott bikákat, a külön bikatelep — mely kevés pénzzel is lett alapítva — nem felelhetett meg céljainak. Így tehát a bizottság a telep beszüntetését határozta el, a mit most foganatosítottak is, amennyiben a bikákat elvitték a sumonyi gazdaságba, a hol majd értékesíteni fogják őket.

TÁVIRATOK.

— **Az uralkodóház gyászja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ernő főherceg az éjjel Arcoban meghalt. Ernő (Károly Bódog Mária Rainer Gottfried Cirják) főherceg az 1853-ban elhalt Rainer főherceg fia, született 1824. évi augusztus 8-án.

A király személyesen fejezte ki részvétét a hozzátartozóknak.

— **A francia vezérkar szennyese.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Roget tábornok vallomása szerint egy detektív megtudta egy hölgytől, hogy a vezérkarban áruól van, még pedig olyan, aki nem az alsóbbrendű személyzetben keresendő.

— **Pihenni mentek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vaszary Kolos hercegprinás az ünnepi fáradalmak kipihenése végett Balatonfüredre utazott. Széchenyi Manó gróf, ő felsége személye körüli miniszter Prágába érkezett.

— **Az osztálysorsjáték huzása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték mai huzásán az 52088. számú sorsjegy kétszáz ezer koronát nyert.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. április 4.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8.84; későbbi szállítás: 8.24. — Tengeri, májusra: 4.41. — Rozs, májusra: 7.94. — Zab, őszre: 5.66. —

Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák hitelrészvény: 370.50. — Magyar hitelrészvény: 390.25. — Államvasut: 365.60. —

Nyilt-tér.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik felejthetlen emlékü édes atyánk,

FORRAY IVÁN

elhunyta alkalmával részvétüknek kifejezést adtak, fogadják legmélyebb köszönetünket.

Pécsett, 1899. március 31.

FORRAY VALÉR
és AGATHA.

Esetleges félreértések kikerülése végett van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy mától kezdve

Sport-söreim kimérése

a Nádor-szálloda sörcsarnokában, —

Skrobai Istvánnál megszűnt.

Söreimet a belvárosban csakis a **Nemzeti Casino** sörcsarnokában, — továbbá a **Magyar Király** szállodában **Zsilinszky Lajos** urnál fogják a legkitünőbb minőségben kiszolgálni.

Pécsett, 1899. március 1-én.

Uj sörgyár.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Korona arckenőcs

páratlan hatású, elegáns hölgyek által igen kedvelt arc-szépítő. Megifjítja az arcot és szépíti, eltávolít minden szep- lőt, pattanást, májfoltot, bőrbajt stb.

☛ Nem zsiros, nappal is használható. ☛

== Doboza 60 kr. ==

Készíti és szétküldi:

Thúry Dénes

gyógyszertára

Baranya-Vörösmarth.

RAKTÁRON VAN: Pécsett ifj. Antal Gyula, Geltsch és Graeff, Budapesten Kochmeister Fr., Kolozs- várott Burger Fr., Eszéken Dávid Gy., Mohácson Auber A., Léván Med- veczky S., N.-Sallóban Zsorna L., Keszthely: Mérey gyógyszer. uraknál.

Sömör-betegséget:

száraz, vizenyős, pikkelyes sömört (flechten) s az e bajjal együtt járó, kiállhatatlan „bőrviszketegyet“ jótállás mellett gyógyít, sőt azokat is, kik gyógyulást sehol sem találtak. A „Dr. Hebra sömörirtó“-ja. Külső használatra való, nem ártalmas. Ara 6 frt o. é., vám- és postadíjmentesen (levéljegyekben is) utánvétellel 50 krral több. Kapható: St. Marien-Dro- guerie, Danzig. (Deutschland.)

A HIRES RÉGI

Nádor kávéház

FELÉBREDT.

☛ Ma szerdán, április 5-én ☛

NAGY HANGVERSENY

RÁCZ GUSZTI

hirneves zenekarának közreműködésével.

Kitünő italok és buffet. — Pontos és gyors kiszolgálás.

Számos látogatást kér

Büttner József.

4326. sz.

P. 1899.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhirre teszi, hogy **Dr. Baranyai Béla pécsi kir. közjegyzőnek f. évi április hó 4-ikétől május hó 7-ikéig** tartó távo- zása idejére helyettesként a pécsi kir. köz- jegyzői kamara 1899. évi 60. sz. határo- zatával **Dr. Angyal Béla** pécsi kir. közjegyzői helyettes rendeltetett ki.

Kelt Pécsett, a kir. törvényszéknek 1899. évi április hó 1-én tartott üléséből.

Sável
elnök.

Kelemen
jegyző.

Néikülözhetlen télen-nyáron!

Uj találmány!

Az „**Első pécsi tűz-alágyujtó készítő**“ ajánlja ezen uj találmányát, melyből egy kis koczka (1 □ hüvelyk) elegendő a legnagyobb fahasáb meggyuj- tására, mindenféle más gyújtóanyag (papir, szalma, forgács stb.) hozzáadása nélkül.

Ára 1000 darab
2 frt 50 kr.

1 csomag (100 dr.)
25 kr.

K a p h a t ó

Landesz Károly feltalálónál

P É C S E T T, légszeszgyár-utca 14. szám
(a villam-telep átellenében)
és minden jobb fűszer üzletben.